

Brüsszel, 2021. december 6.
(OR. en)

14741/21

AGRI 611
AGRIFIN 153
AGRIORG 142
FOOD 60
DENLEG 98
PECHE 473

FELJEGYZÉS

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	a Tanács
Biz. dok. sz.:	13761/21 + ADD 1-3
Tárgy:	A Tanács következtetései az élelmiszer-ellátást és az élelmezésbiztonságot válság idején biztosító vészhelyzeti tervről – <i>Jóváhagyás</i>

E feljegyzés melléklete a Mezőgazdasági Különbizottság által 2021. december 6-án annak céljából elfogadott, a fenti tárgyról szóló következtetéstervezetet tartalmazza, hogy a Mezőgazdasági és Halászati Tanács a 2021. december 12–13-i ülésén jóváhagyhassa azt.

**A Tanács következtetései az élelmiszer-ellátást és az élelmezésbiztonságot válság idején
biztosító vészhelyzeti tervről**

Az Európai Unió Tanácsa

EMLÉKEZTETVE:

- a közös agrárpolitikának (KAP) és a közös halászati politikának a Szerződésekben foglalt, az élelmiszer-ellátással és az élelmezésbiztonsággal kapcsolatos célkitűzéseire,
 - a Bizottság 2020. évi, a rezilienciára összpontosító stratégiai előrejelzési jelentésére,
 - „a termelőtől a fogyasztóig” stratégiára és „a termelőtől a fogyasztóig” stratégiáról szóló, 2020. október 19-i tanácsi következtetésekre, amelyekben a Tanács üdvözölte, hogy a Bizottság vészhelyzeti tervet szándékozik kidolgozni, amely válság idején lehetővé tenné az élelmiszer-ellátás és az élelmezésbiztonság biztosítását,
 - a jövőbeli válságokkal szembeni felkészültség, reagálási képesség és reziliencia megerősítéséről szóló, 2021. november 23-i tanácsi következtetésekre¹, amelyek célja a jövőbeli válságokra adandó kollektív uniós válaszingykedések megerősítése, különösen az ágazatközi és határokon átnyúló válságkezelés javítása révén, hangsúlyozva ugyanakkor, hogy a válsággal kapcsolatos intézkedéseknek ideigleneseknek és arányosaknak kell lenniük, és azokat teljes mértékben koordinálni kell, továbbá arra kell irányulniuk, hogy a lehető leghamarabb helyreálljon az egységes piac rendes működése;
1. **ÚJÓLAG HANGSÚLYOZZA** egyrészt az uniós mezőgazdasági, halászati, akvakultúra- és élelmiszer-ágazat azzal kapcsolatban betöltött stratégiai szerepét, hogy az emberek számára mindenkor – így válság idején is – elegendő mennyiségben hozzáférhető legyen a biztonságos, tápláló, megfizethető és fenntartható élelmiszerek változatos kínálata, másrészt pedig e tekintetben az egységes piac által annak révén betöltött szerep jelentőségét, hogy lehetővé teszi az áruk, a személyek, az élő állatok, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgását;

¹ 13780/21.

2. **TUDATÁBAN VAN ANNAK**, hogy az élelmiszer-termelési kapacitást és az élelmiszer-ellátási láncon keresztül történő elosztást egyre inkább a bizonytalanság, valamint az árak és az ellátás ingadozása jellemzi, amelyek elsősorban a következőkre vezethetők vissza: éghajlatváltozás és az ahhoz kapcsolódó szélsőséges időjárási események, környezetkárosodás, növény- és állat-egészségügyi kérdések, valamint a legfontosabb inputok (azaz a takarmány és a takarmány-adalékanyagok, a műtrágyák, az energia, a munkaerő stb.) rendelkezésre állása és megfizethetősége, továbbá az élelmiszerrendszereken kívüli kockázatok;
3. **HANGSÚLYOZZA**, hogy az uniós élelmiszerrendszer a Covid19-világjárványban annak ellenére is bizonyította, hogy reziliens és jól működik, hogy egyes ágazatokban problémák merültek fel az egészséggel kapcsolatos intézkedések, a személyek és az áruk – többek között a mezőgazdasági alap- és csomagolóanyagok – mozgását érintő rövid távú problémák, valamint a vendéglátási szolgáltatások bezárása következtében;
4. **TUDATÁBAN VAN ANNAK**, hogy az uniós szintű gyors és összehangolt intézkedésekkel – így például a zöld sávokkal, a határ menti ingázók és az idénymunkások mobilitásával, a kiegészítő uniós támogatással, az állami támogatásra vonatkozó szabályok kiigazításával, a nyitott kereskedelmi forgalommal, az átláthatósággal és a kommunikációval – kezelhetők voltak a legsürgetőbb kezdeti nehézségek. **TISZTÁBAN VAN** ugyanakkor **AZZAL**, hogy a Covid-világjárvány feltárta azokat a javításra szoruló területeket, amelyekkel foglalkozni kell az élelmiszer-ágazat rezilienciájának további javítása és egy integrált megközelítés – mind uniós szinten, mind pedig harmadik országokkal együttműködésben történő – kialakításának lehetővé tétele érdekében;
5. **EGYETÉRT AZZAL**, hogy az uniós szintű, ágazatokon és határokon átívelő megerősített koordináció és együttműködés elengedhetetlen a – többek között az élelmiszer-ellátással és az élelmezésbiztonsággal kapcsolatos – válságokra való hatékony reagáláshoz, továbbá **HANGSÚLYOZZA**, hogy tiszteletben kell tartani a nemzeti és az uniós hatásköröket, valamint hogy a meglévő megfelelő uniós mechanizmusokra kell építeni és azokat meg kell erősíteni, elkerülve a párhuzamos munkavégzést és az átfedéseket;
6. **ÜDVÖZLI** a „Vészhelyzeti terv az élelmiszer-ellátás és élelmezésbiztonság válság idején történő biztosítása érdekében” című bizottsági közleményt, amely a felkészültségre összpontosít, és amely célja a hiányosságok azonosítása és a válságkezelés javítása;

7. **EGYETÉRT AZZAL**, hogy az élelmiszer-ellátásra – a közös agrárpolitikát és a közös halászati politikát is beleértve – vonatkozó jelenlegi uniós szakpolitikai keret már most is számos olyan intézkedést tartalmaz, amelyek célja az élelmiszer-ágazat rezilienciájának a válsághelyzetekre való hatékony és időben történő reagálás révén történő fokozása, **MEGÁLLAPÍTJA**, hogy a KAP keretébe tartozó válságreakálási intézkedések nem kerültek felülvizsgálatra a legutóbbi reform során, valamint **NYUGTÁZZA** a tagállami szinten létrehozott megelőzési és válságkezelési mechanizmusokat, beleértve néhány tagállamban a stratégiai tartalékokra vonatkozó önkéntes megközelítéseket is;
8. **OSZTJA AZT A NÉZETET**, hogy a további uniós szintű tevékenységeknek ezekre a szakpolitikai eszközökre kell épülniük, valamint **EGYETÉRT AZZAL**, hogy az uniós szintű fellépésnek a felkészültséggel kapcsolatos koordináció és vészhelyzeti tervezés javítására kell összpontosítania, többek között a nemzeti vagy regionális szinten meglévő bevált gyakorlatok megosztása révén;
9. E tekintetben **TÁMOGATJA** a Bizottság azon szándékát, hogy létrehozzon egy állandó európai élelmezésbiztonsági válságfelkészültségi és -reagálási mechanizmust (EFSCM), amelyben részt vesznek egyrészt a tagállamok hatóságai, másrészt – a későbbiek során meghatározandó megfelelő formában – az EU-val integrált élelmiszer-ellátási láncsal rendelkező harmadik országok hatóságai, harmadrészt pedig az élelmiszerlánc valamennyi szakaszát, továbbá az élelmiszerlánc működését támogató ágazatokat, illetve az élelmiszer-termeléshez szükséges alapanyagokat és különféle árukat és anyagokat biztosító iparágakat képviselő érdekelt felek;
10. **ÚJÓLAG HANGSÚLYOZZA**, hogy a nemzeti és európai szintű vészhelyzeti tervezés megszervezése során figyelembe kell venni a szubszidiaritás elvét és a tagállami sajátosságokat, ideértve azt is, hogy tagállamonként egyetlen hatóságot jelölnek ki koordinációs és kapcsolattartási célokra, és **HANGSÚLYOZZA**, hogy el kell kerülni az adminisztratív terhek növekedését;
11. **EGYETÉRT AZZAL**, hogy a Bizottság rendszeresen összehívja az EFSCM keretében létrehozott szakértői csoportot, és az EU élelmiszer-ellátását és élelmezésbiztonságát fenyegető válság esetén haladéktalanul – és a szükséges gyakorisággal – aktiválja az EFSCM-et;

12. **ÜDVÖZLI** a Bizottság azon szándékát, hogy tanulmányt készítsen az élelmiszer-ellátási lánc kockázatainak, sebezhetőségeinek és kritikus infrastruktúrájának áttekintéséről, ideértve az olyan alapanyagokat és nyersanyagokat is, amelyek esetében az EU korlátozott számú forrásra támaszkodik, vagy ahol az uniós termelés rendkívül elégtelen, tiszteletben tartva ugyanakkor a tagállamok nemzeti biztonsági szabályait és biztosítva az érzékeny vagy bizalmas információk megfelelő kezelését;
13. **EGYETÉRT AZZAL**, hogy át kell gondolni az azonosított kockázatok és sebezhetőségek kezelésének vagy mérséklésének módjait, beleértve az élelmiszer-ellátási láncokat – például az éghajlatváltozás és az elsődleges termelők sajátos kitettsége miatt – veszélyeztető strukturális problémákat. Figyelembe kell venni a válság idején a zavaroknak leginkább kitett uniós területek – köztük a legkülső régiók², a távoli vagy a hegyvidéki területek, a szigetek és a szigetállamok – sajátos helyzetét;
14. **TUDATÁBAN VAN ANNAK**, hogy fontolóra kellene venni a mezőgazdasági és halászati piacok meglévő piacmegfigyelő központjának az élelmiszer-ellátást és az élelmezésbiztonságot nyomon követő egyedi eredménytáblákkal való kiegészítését, valamint a nemzetközi piacokkal való összekapcsolódásra figyelemmel **ELISMERI** a mezőgazdasági piaci információs rendszer (AMIS) fontos szerepét;
15. **ÜDVÖZLI** az arra irányuló szándékot, hogy az EFSCM ajánlásokat dolgozzon ki egyrészt arra vonatkozóan, hogy hogyan lehetne javítani a rövidebb és a hosszú élelmiszer-ellátási láncok ellátási forrásainak sokféleségét, másrészt pedig az élelmiszer-ellátásról és az élelmezésbiztonságról szóló válságkommunikációt célzó iránymutatásokra vonatkozóan, ugyanakkor e tekintetben **ELISMERI** a nyílt, átlátható és szabályokon alapuló nemzetközi kereskedelem és a piacorientált közös agrárpolitika fontosságát, valamint **FELKÉRI** a Bizottságot, hogy a szakértői csoport ülésin ismertesse az említett ajánlások kidolgozásának módszerét;
16. **NYUGTÁZZA**, hogy a Bizottság tanulmányt kíván készíteni arról, hogy az információtechnológia milyen szerepet tölt be a piac átláthatóságának javításában, különösen válság idején, és **EGYETÉRT AZZAL**, hogy hasznos létrehozni az érintett magánszektorbeli szervezetek kapcsolattartóinak hálózatát is, ugyanakkor meg kell hozni az érzékeny információk védelméhez szükséges intézkedéseket;

² Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 349. cikke elismeri a legkülső régiók helyzetét.

17. **HANGSÚLYOZZA** a stratégiai és válságkommunikáció intenzívebbé tételének fontosságát, továbbá **TUDATÁBAN VAN ANNAK**, hogy fontos az információcsere, például a felkészültség állapotáról – többek között a globális helyzetről – és az EFSCM tevékenységeiről az uniós intézmények felé történő rendszeres jelentéstétel révén, tiszteletben tartva ugyanakkor a tagállamoknak a biztonsággal kapcsolatos értékelését;
18. **ÚJÓLAG HANGSÚLYOZZA** az érdekelt felek és a nyilvánosság felé történő korai, rendszeres és átlátható kommunikáció fontosságát a dezinformáció és az információmanipuláció elkerülése, valamint a közvélemény bizalmának biztosítása érdekében.
-